

Publicerad 2024-06-27 23:47 av lodjuret/seglare

Blev inspirerad av minnet av en bok med noveller vilka blivit korta historier via filmens underbara värld. Episoderna är noveller skrivna av Agatha Christie, vilken vanligen är känd för att ha skrivit detektivromaner som senare blivit film.

Säkert bara slumpens vägar (9x4=36)

En man i kritstrecksrandig kostym ser en lätt förglömlig person gå förbi i ett stort rum vilket råkar vara en vänthall, foajen i ett hotell. Den lätt glömda personen verkar ha något för sig. Ett ställ med väskor på en vagn på hjul förs

strax förbi. Förbi kommer även någon rusande och ber mannen i kritstrecksrandig kostym ta emot och hålla i en resväska som trycks i hans famn. Den förbirusande mannen stannar en sekund vid vagnen med väskorna, grabbar tag i

en av dem, trycker den i en annan mans famn, rusar vidare. Strax därefter kommer någon rusande in genom porten mot den så här dags på dagen, väl trafikerade gatan utanför och avlossar en 22:a mot mannen med väskan, kulor tränger då

genom lädret, in bland kläderna i denna och stannar där, oförmögna att ta sig vidare. De sitter istället fast i en necessär med några dyra rakdon som väskans ägare stoppat i ett härför avsett fack. Häpet stirrar mannen i kritstreckskostymen framför

sig, han har inte ens hunnit reflektera över det som snabba händelseförloppet. Den nu häpne mannen som tycks ha frusit fast i golvet i vestibulen, får åter rörelseförmåga och tar sig fram till portierdisken där en ung man på några och trettio år just

betjänat några resenärer. Den häpne mannen frågar där som om receptionisten sett det såväl snabba som fantastiska skeendet, men den där unge mannen tar sitt jobb med upphöjt lugn och lyssnar med min av just upphöjt lugn på en man i kritstrecks

randig kostym med blek skjorta och blågul slips. Den mannen verkar något upphetsad, pladdrar på om något och gestikulerar. Av talet framgår i vilket fall att om han ej hållit med händerna

i kanterna om en brun resväska så hade skotten säkert som väl

aldrig det, gått in i hans egen kropp istället samt dödat honom om det träffat någon så vital del som exempelvis hjärtat. Nu är ju just hotellpersonal van vid ett och annat, så en helt vanlig människas litet småtrista liv har plötsligt fått en skjuts och blir

sig nog som aldrig heller sig likt igen. En sådan där händelse så som fantastisk att du aldrig skulle kunnat sätta tro till den om du inte varit på plats själv. Och det skulle han säkert ha som kunnat dra sig till minnes om någonting fantastiskt, dramatiskt hänt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten